

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 32 (573)

Субота, 12 серпня 1978 року

Ціна 2 коп.

Газета виходить
щотижня
з липня 1967 року

У президії ЦП УТОГ та Республіканському комітеті профспілки

ПЕРЕМОЖЦЯМ ЗМАГАННЯ — ПРАПОР, ПРЕМІЇ

Президія Центрального правління Українського товариства глухих і Республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств відмічає, що колективи УВП і виробничі об'єднання Товариства, керуючись Листом ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про розгортання соціалістичного змагання за виконання і перевиконання виробничого плану 1978 року і посилення боротьби за підвищення ефективності виробництва і якості роботи взяли підвищені соціалістичні зобов'язання на третій рік десятиї п'ятирічки і успішно справилися з їх виконанням у другому кварталі 1978 року.

Підприємства та виробничі об'єднання Товариства з початку нинішнього року реалізували надпланової продукції 1 мільйон 524 тисячі карбованців при соціалістичному зобов'язанні 750 тисяч.

Розглянувши підсумки республіканського соціалістичного змагання підприємств Товариства за другий квартал, президія Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки постановили:

— перше місце з врученням перехідного Червоного прапора Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки та першу грошову премію приодити колективу Львівського підприємства «Силует»;

— друге місце в республіканському соціалі-

стичному змаганні і другу грошову премію присудити колективу Кам'янець-Подільського УВП; — третє місце і третю грошову премію присудити колективу Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт».

За високі виробничі показники, досягнуті у соціалістичному змаганні та дострокове виконання взятих зобов'язань, відмічено добру роботу у другому кварталі нинішнього року колективів Житомирського, Полтавського № 2, Дрогобицького, Бродівського, Сімферопольського УВП і Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт».

Разом з тим, президія ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки звернули увагу директорів підприємств, голів місцевих профспілки та голів первинних організацій УТОГ Івано-Франківського, Лубенського, Чернігівського, Кіровоградського та Дніпродзержинського УВП, що не виконали взятих зобов'язань на другий квартал.

Президія ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки закликають всіх робітників, інженерно-технічних працівників і службовців ще ширше розгорнути соціалістичне змагання за дострокове виконання зобов'язань 1978 року, мобілізувати всі наявні резерви і можливості на успішне виконання завдань по дальшому поліпшенню якості продукції, підвищенню ефективності виробництва і поліпшенню культурно-побутових умов трудівників.

ТРУДОВА УДАРНА ВАХТА

У ПОШАНІ КОЛЕКТИВУ

Найбільші успіхи до людини приходять тоді, коли вона закохана у свою професію, трудиться не з примусу, а за покликанням і справі, за яку взялася, віддає увесь запал свого розуму і серця. Саме ці властивості характерні для Василя Васильовича Лисюка і його дружини Світлани Вікторівни — членів нашого Товариства.

Василь Васильович вже більше десяти років трудиться транспортувальником виробів у сортувальному цеху головного підприємства Баранівського об'єднання «Фарфор-фаянс». І працює не абияк, а з завзяттям, піднесенням, на совість. Включившись у змагання за підвищення ефективності виробництва, Василь Васильович за два роки і шість місяців завершив особисте завдання трьох років десятиї п'ятирічки і нині продовжує трудитися ще з більшою напру-

гою. Норми виробітку він щоденно виконує на 125—130 процентів при хорошій якості роботи.

Вболівання за спільні інтереси стало невід'ємною рисою передового робітника. Так, якось нещодавно захворів його напарник по роботі, що загрожувало зриву у виконанні плану виробництва. Інший махнув би на все це рукою, мовляв, моє діло маленьке. Але Василь Васильович не з таких. Він мобілізував усі свої зусилля, трудився, як кажуть, у поті чола, але завдання було виконано. Така поведінка свідчить про його високу трудову свідомість, прагнення високо нести честь робітника свого підприємства.

Маючи значний практичний досвід, В. Лисюк очоче і безкорисливо передає його молодим робітни-

кам. Якось прийшов на підприємство після служби в армії Микола Осипчук. Новачку все було незнайоме, з фарфоро-фаянсовим виробництвом він зіткнувся вперше. І тут йому на допомогу прийшов старший товариш. Василь Васильович у короткі строки допоміг йому оволодіти новою професією. Нині Микола трудиться нарівні з своїм наставником. І це не поодинокий випадок.

Своєрідне змагання іде між Василем Васильовичем і його дружиною. І треба сказати, що Світлана Вікторівна з гідністю тримає свою марку. Працюючи у живописному цеху, вона щоденно у півтора рази перевиконує змінне завдання.

Шанує сім'ю Лисюків весь багатотисячний колектив заводу. За самовідданість, доброзичливість, глибоку людяність.

А. ХУДЯК,
контролер-приймальник сортувального цеху.
Житомирська обл.

НА УДАРНИХ БУДОВАХ П'ЯТИРІЧКИ

КАНАЛ КРОКУЄ СТЕПОМ

хистять поливні землі від заболювання і затоплення...

Головний об'єкт другої черги водної магістралі — 42-кілометровий з'єднувальний канал. Він пройде найбільш посушливими землями західної частини півострова і зростає 80 тисяч гектарів колгоспних і радгоспних ланів. На тринадцяти кілометрах канал уже вдягнувся в залізобетонне облицювання. Воно лягло на спеціальну поліетиленову плівку, яка надійно запобігатиме фільтрації води.

Крім зрошення, цей канал забезпечить подання води для жителів Сімферополя і Севастополя, всього Південного берега Криму.

Невпізнаним робить вода кримський степ. Ще недавно бідні поля дають нині високі врожаї зернових та інших сільськогосподарських культур. І які! Зрошувальні землі займають в області лише 16 процентів оброблювальних площ, а забезпечують виробництво більше половини всієї валової сільськогосподарської продукції. Із закінченням будівництва другої черги Північно-Кримського каналу, з врахування «малого» зрошення тут поливатиметься вже 365 тисяч гектарів землі — кожний п'ятий гектар сільськогосподарських угідь.

(Кор. ПАТАУ).

ВІСТІ З СОЮЗНИХ РЕСПУБЛІК

РРФСР
СТАЛЬ НАЙВИЩОЇ ЯКОСТІ

Першу партію металу в державним Знаком якості випустив завод «Амурсталь» (Хабаровський край). Найвищої атестації удостоєно дві марки сталі, з яких будують рибальські сейнери, рефрижератори, транспортні судна.

Запроваджене за рекомендацією вчених склепільне опалення мартенів поліпшило температурний режим плавок. По всьому технологічному ланцюжку створено бригади робітничої гарантії.

УКРАЇНА

ВРОЖАЙ З КАРТОПЛЯНОГО ПОЛЯ

Збирання картоплі почали механізатори України. Врожай вирощено непоганий: багато господарств

збирають по 180—200 центнерів бульб з гектара. Всього в республіці нині має бути зібрано врожай «другого хліба» з площі, яка перевищує 600 тисяч гектарів.

ВІРМЕНІЯ
ЗРОШЕННЯ ПРИХОДИТЬ
У ГОРИ

Поливна вода прийшла в яблуневі сади нового агрокомплексу, організованого поблизу вірменського села Чочкан. На гірське плато її подає нова насосна станція. Штучне зрошення для гірської Вірменії — основний резерв одержання багатих урожаїв. З допомогою насосних станцій у республіці вже зрошується майже чверть сільськогосподарських угідь (ТАРС—ПАТАУ).

Ударно несе трудову вахту десятиї п'ятирічки волощильник сталевих дротів Дніпродзержинського УВП Федір Якович Старчай. Здаючи продукцію з першого пред'явлення, він виконує змінні завдання на 175 процентів. Ударник комуністичної праці, переможець соціалістичного змагання 1977 року працює в рахунок березня 1980 року. На знімку: Ф. Я. Старчай.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

«Комуніст
України» № 8

Вийшов у світ черговий, серпневий номер журналу «Комуніст України». В ньому вміщено матеріали липневого Пленуму Центрального Комітету КПРС — інформаційне повідомлення, постанову Пленуму і доповідь Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва «Про дальший розвиток сільського господарства СРСР».

Журнал публікує також матеріали липневого Пленуму ЦК Компартії України — інформаційне повідомлення, постанову Пленуму і доповідь члена Політбюро ЦК КПРС, першого секретаря ЦК Компартії України товариша В. В. Щербинського «Про підсумки липневого (1978 р.) Пленуму ЦК КПРС і завдання партійних організацій республіки, що випливають з постанови Пленуму ЦК і доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва «Про дальший розвиток сільського господарства СРСР».

Виходу в світ книги товариша В. В. Щербинського «Оволодіти ленинським стилем роботи» присвячена стаття доктора економічних наук В. М. Мазура і кандидата історичних наук В. Ф. Шевченка.

У розділі «Критика і бібліографія» рецензуються книги А. Г. Харчева і В. Г. Алексеевої «Спосіб життя, мораль, виховання», К. О. Розвадовського «Новий етап розвитку соціалістичного сільського господарства» та Є. С. Шаблювського «Чернишевський і Україна».

ХТО ПОПЕРЕДУ?

Виконання плану реалізації продукції підприємствами системи УТОГ за сім місяців 1978 року (в тисячах карбованців)

Учбово-виробниче підприємство	План	Фактичне виконання	Процент
Львівське виробниче підприємство «Силует»	5985	6568	109,7
Єнакіївське	601	642	106,8
Житомирське	2345	2506	106,8
Ужгородське-1	684	727	106,3
Запорізьке	2865	2928	106,3
Дрогобицьке	886	935	105,5
Донецьке виробниче об'єднання «Електромагніт»	4506	4749	105,4
Конотопське	3190	3360	105,3
Дніпропетровське	1820	1914	105,2
Полтавське-2	768	805	104,8
Кам'янець-Подільське	1485	1556	104,8
Ужгородське-2	2255	2361	104,7
Бродівське	1150	1202	104,5
Харківське-2	4640	4823	103,9
Лубенське	1690	1744	103,2
Білоцерківське	2516	2590	102,9
Чернівецьке	3065	3151	102,8
Чернігівське	3040	3122	102,7
Черкаське	1055	1083	102,6
Полтавське-1	2547	2614	102,6
Артемівське	2070	2122	102,5
Херсонське	1193	1222	102,4
Одеське виробниче об'єднання «Електрик»	2985	3054	102,3
Ровенське	624	637	102,1
Дніпродзержинське	1541	1574	102,1
Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт»	4743	4841	102,1
Миколаївське	499	509	102,0
Сумське	1091	1113	102,0
Комунарське	829	845	101,9
Івано-Франківське	4300	4384	101,9
Харківське-1	1231	1253	101,8
Ворошиловградське	1917	1949	101,7
Сімферопольське	1138	1155	101,5
Вінницьке	1295	1313	101,4
Лебединське	505	512	101,4
Кіровоградське	812	809	99,6
ВСЬОГО:	73868	76672	103,8

Чотири тисячі гектарів зрошувальних земель прийняла в нинішньому році державна комісія у будівників другої черги Північно-Кримського каналу — однієї з найбільших іригаційних будов країни.

— Усі зрошувальні системи, передані господарствам, — сказав начальник управління «Кримканалбуд» І. М. Огурцов, — збудовані на високому інженерному рівні, переважно в закритих трубопроводах. Як відомо, це дає можливість набагато економніше використовувати воду. Для поливу тут будуть застосовані високопродуктивні широкозахватні дощувальні машини «Дніпро», «Фрегат», «Волжанка». Паралельно велось і спорудження закритих дренажних систем, які відведуть ґрунтові води і за-

Наполегливо трудиться швачка Дніпропетровського учбово-виробничого підприємства Неля Володимирівна Шевченко. Її девіз: завдання трьох років п'ятиріччю — достроково, змінні норми вона систематично виконує на 130—140 процентів, здає продукцію з першого пред'явлення. Трудівниця за визначні досягнення в роботі присвоєно високе звання ударника комуністичної праці.

На знімку: Н. В. Шевченко.
Фото П. МІНДЕЛЯ.

Міцну трудову прописку здобула на Чернігівському учбово-виробничому підприємстві Варвара Петрівна Запорожченко. Минулого року вона закінчила тут виробниче навчання і з перших кроків трудової діяльності добивається високої продуктивності праці, виконує змінні норми на 128 процентів. На УВП її прийнято в ряди ВЛКСМ.

На знімку: В. П. Запорожченко.
Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Включившись у Всесоюзне соціалістичне змагання за підвищення ефективності виробництва, ударниця комуністичної праці Сімферопольського УВП Лідія Василівна Четокіна докладає зусиль, щоб достроково виконати виробничі завдання. Ветеран праці, передова робітниця, вона систематично перевиконує змінні норми, забезпечує високу якість продукції.

На знімку: Л. В. Четокіна.
Фото П. ФАСТІВСЬКОГО.

Всіх, хто переступив у той день поріг червоного кутка, вразили великі букети червоних гладіолусів. Але небагато хто знав, кому вони призначені...

Трикотажники Вінницького УВП перше півріччя третього року п'ятиріччя завершили з хорошими результатами. Завдання по всіх основних показниках виконано успішно. Колектив підприємства працював ритмічно, зривів і затримок, простоїв устаткування не було.

Цьому сприяло чітке і своєчасне виконання умов колективного договору, велика організаторська і політико-виховна робота, проведена у колективі.

Успіхи також підтверджують, що на УВП зробили правильно, перейшовши з 1-го січня цього року на новий розпорядок роботи: щоденно працювати по 8,2 години без додаткових робочих днів у суботу.

Підсумки роботи за перше півріччя і завдання колективу на друге півріччя були предметом обговорення на зборах трудівників підприємства, які відбулися у другій половині липня.

Доповідач, голова комісії по перевірці — заступник секретаря парторганізації УВП Ю. В. Найдорф детально зупинився на позитивних факторах, які сприяли розвитку активності і творчості мас.

Значний крок зроблено у напрямку вдосконалення виробництва. Впроваджено 4 стандарти із 6 запланованих на рік. При активній участі майстра закрійної дільниці І. А. Горбатого та інженера-технолога В. С. Уткіної поновлені і перепроверені всі діючі лекала на трикотажну білизну. Поновлено і частину старого обладнання. Тут добре попрацювали слюсарі-ремонтники, ветерани виробництва А. І. Роїлко і Г. І. Колобков.

Винахідниками і раціоналізаторами впроваджено п'ять удосконалень з економічним ефектом 3,4 тисячі карбованців при річному плані вісім раціонів позицій з ефектом 4 тисячі карбованців. Реконструйована секція бобінож-

но-матальної дільниці для перемотування ниток на швейній дільниці, що значно підвищило продуктивність праці. Член УТОГ слюсар-ремонтник Микола Козяр запропонував і сам модернізував з'єднувальну муфту круглов'язальної машини КТ-1, що підвищило її надійність.

Трудівники підприємства чітко дотримуються режиму економії. За шість місяців заощаджено 3,3 тон-

Про це говорили у своїх виступах на зборах в'язальниця Ніна Юраш, швачка Валентина Швець, інструктор виробничого навчання Галина Попадюк, інженер С. М. Кочуров та інші.

Було наголошено і на нерозв'язаних питаннях та недоліках. Профгрупорг передової фарбувально-оздоблювальної дільниці Василя Криклива зупинився на поганій роботі вентиляторів у сушиль-

Адміністрація і громадські організації проводять певну роботу, але результатів поки-що не помітно. Безперечно одне, що робітники роблять непоправну помилку. З-4 роки тому ті, що звільнилися через деякий час повернулися назад і слізно благали знову прийняти до колективу.

На зборах обговорено усі сторони діяльності підприємства, викрито недоліки у роботі, намічено конкретні заходи для їх виправлення. Є підстави гадати, що трикотажники і надалі працюватимуть ритмічно, без рекламаций і з хорошими показниками.

Присутнім на зборах було оголошено рішення місцевому профспілки про підсумки змагання за червень. Перше місце з врученням перехідного Червоного прапора УВП присуджено фарбувально-оздоблювальній дільниці, яку очолює майстер Р. А. Бей, профгрупорг — В. Криклива. Перехідні Червоні вимпели вручені бригадам в'язальників — М. Негруци, фарбувальників — В. Пеншина, запарювальників — О. Хуторянського, швачок — Н. Нагірної та інших. Переможцям було видано грошові премії, зачитані списки призерів індивідуального соціалістичного змагання, а 18-ти чоловікам присвоєно звання «Кращий за професією». Серед них мотальниця Парасковія Сіра, в'язальниця Акуліна Аркуш, швачка Валентина Швець, Зіна Твердохліб, Світлана Сторч, Марія Сокіл, слюсар Віктор Гнатюк, водій автомобіля Євген Матвеев та інші. Їм видані грошові премії.

Під оплески учасників зборів директор підприємства, депутат Староміської районної Ради народних депутатів м. Вінниці Г. П. Громова вручила швачці Марії Яківні Поліщук, в'язальниці Євгенії Савині Дахновській, робітниці Олександрі Федорівні Четверик урядові нагороди — медалі «Ветеран праці», а також букети розкішних червоних гладіолусів.

І. ШАПЕЄВ.
інженер-нормувальник Вінницького УВП.

СПІЛЬНА ТУРБОТА

ни трикотажного полотна — основної сировини виробництва, що дасть можливість додатково випустити близько 20 тисяч одиниць білизни. Зекономлено 13 тонн вугілля, 7,4 тисячі кіловат-годин електроенергії, багато барвників і хімікатів — всього на суму понад 10 тисяч карбованців.

З кожним днем зростає трудовий ентузіазм людей, постійно збільшується кількість робітників, які вже виконали трирічні особисті плани. Першими на УВП досягли цього рубежа передова закрійниця Надія Добрянська і різальник крою Григорій Качап. На сьогодні здійснили особисті трирічні завдання ще понад 50 чоловік. Серед них — закрійниця Галина Кермет, віджимальниця полотна Ганна Цуприк, запарювальник полотна Олександр Хуторянський, мотальниця Марія Кочергіна, швачки Любов Краснорепова, Раїса Карленко, Світлана Сторч, Людмила Грищенко, Пелагія Кулачинська та інші.

Політико-виховна і організаторська робота, яка проводиться у колективі, позитивно впливає на активність трудівників. 124 чоловік успішно закінчили навчальний рік у системі партійної, комсомольської та економічної освіти, де пропагандистами директор підприємства Г. П. Громова, інженер С. М. Кочуров, майстер дільниці А. П. Панькова та інші. Багато робітників поєднували роботу з навчанням у вечірній загальноосвітній школі.

норму відділенні, в'язальниця Ніна Юраш — про те, що візки для перевезення пряжі і полотна на мотально-в'язальній дільниці потребують ремонту або заміни. Вже давно пора замінити і штампувальну машину ПЯ-3, адже через нечіткі відбитки реквізитів підприємство може одержати рекламацию або скаргу на свою продукцію. Слід звернути увагу і на скорочення ручної праці.

На зборах йшла мова і про те, що останнім часом послаблена робота по популяризації передового досвіду, хоч на підприємстві є хороші трудівниці, які бездоганно виконують свої операції, день у день працюють без переробок. Але їх досвід ще не визначений і не узагальнений.

Ще одне турбує колектив: на загальному фоні високої дисципліни і порядку трапляються випадки зловживання спиртними напоями. Кочегари Борис Кушиленко і Микола Підвисоцький не один раз підводили фарбувальників і сушильників. Будучи у нетверезому стані, вони неспроможні були забезпечити виробництво технологічною парою, за це їх гостро критикували на зборах.

Громадському відділу кадрів (голова С. К. Баланюк) слід посилити роботу по вихованню і закріпленню кадрів. Колектив турбує і те, що в першій половині року збільшилась кількість заяв на звільнення із числа нецукуючих, які подалися в мандри за «довгим» карбованцем.

ЗАПОРУКА УСПІХУ

На Конотопському УВП діють різні форми трудового суперництва, які підпорядковані піднесенню ефективності виробництва, успішному виконанню завдань третього року і десятої п'ятиріччя в цілому. Зокрема, йде напружене змагання між цехами, індивідуальне змагання за підвищення продуктивності праці по методу заводу «Динамо», «Кращий молодий робітник», «Кращий робітник за професією» тощо.

Проведено загальні збори колективу на яких обговорено підсумки роботи за перше півріччя цього року. З доповіддю виступив директор підприємства М. Ф. Кривунь, із співповіддю — голова місцевого профспілки В. Н. Голенко, які відзначили успіхи, досягнуті за шість місяців, наголосили на недоліках, які ще мають місце в роботі.

За вказаний період випуск валової продукції по вартості обробки становить 104,3 процента. Понад план реалізовано виробів на 151 тисячу карбованців. Продуктивність праці у порівнянні з відповідним періодом минулого року зросла на 4,4 процента. Сировини й матеріалів зекономлено на 4,8 тисячі карбованців. За півріччя на підприємстві впроваджено чотири раціоналізаторських пропозицій з економічним ефектом у тисячу карбованців.

Успіхам сприяє велика політико-виховна і організаційно-технічна робота, проведена адміністрацією, партійною та громадськими організаціями УВП, зокрема, по поліпшенню виробничих і побутових умов трудівників. Наприклад, переобладнано зал ідальні із збільшенням кількості посадочних місць, до гуртожитку завезено нові сучасні меблі, в побутовій кімнаті діє духова кабіна. Трудівникам подана значна допомога у придбанні палива, будівельних матеріалів, палива у санаторії, будинки відпочинку та піонерські табори.

А. ЖОГОВ,
заст. директора УВП
з навчально-виховної роботи.
Сумська обл.

Наставництво стало доброю традицією на Запорізькому учбово-виробничому підприємстві. Ветерани праці щедро передають свій досвід новачкам, прагнуть підготувати собі надійну зміну.

Особливо слід відзначити наставників заготівельного цеху Любов Фесюк, Любов Свидовську, Галину Карпову (на знімку — зліва направо), ударниці комуністичної праці, які вже навчили своїй професії слюсаря-шихтувальника по чотири особи. Змінні завдання вони виконують на 120—130 процентів.

Фото М. ЯКОВЕНКА.

СПАДКОЄМНІСТЬ РАДЯНСЬКИХ КОНСТИТУЦІЙ

60 років тому V Всеросійський з'їзд Рад прийняв Конституцію РРФСР — першу в світовій історії конституцію робітників і селян. Вона законодавчо закріпила завоювання пролетаріату і трудящого селянства Росії, здобуті в результаті перемоги Великого Жовтня.

Перша Радянська Конституція розроблялась в умовах жорстокого класового протистояння між революційними масами і силами контрреволюції. В її основу лягла написана В. І. Леніним і прийнята III Всеросійським з'їздом Рад «Декларація прав трудящого і експлуатованого народу».

Конституція повністю усунула від влади (економічної, політичної, ідеологічної) паразитичні класи експлуаторів. «У світі не було таких конституцій, як наша», — відзначав В. І. Ленін. — В ній записано досвід боротьби і організації пролетарських мас проти експлуаторів і всередині країни, і в усьому світі. (Повне зібрання творів, т. 37, стор. 140).

Основою державного устрою країни в її Основному Законі визнавалися Ради. Трудящим гарантувалися найширші політичні права і демократичні свободи, активна

участь в управлінні державою. Конституція утвердила створену правотворчістю мас систему органів влади і управління, надійно гарантувала їх демократичний характер.

Основні ідеї і принципи Конституції РРФСР і створених за її зразком конституцій інших союзних республік підтвердила прийнята в 1924 році перша Конституція СРСР.

У 1936 році, коли в нашій країні було в основному побудовано соціалістичне суспільство, прийнято нову, другу Конституцію СРСР. В неї внесено принципові зміни, викликані серйозними зрушеннями, що сталися в економічному, соціально-політичному і культурному житті країни.

Тепер у нас діє третя Конституція СРСР, прийнята в жовтні минулого року. За сорок років, що минули, наша Батьківщина змінилась невідчужливо.

В СРСР побудовано розвинуте, зріле соціалістичне суспільство, в якому безроздільно панує суспільна власність на засоби виробництва, склався єдиний могутній народногосподарський організм, що розвивається на основі з'єднання науково-технічної революції

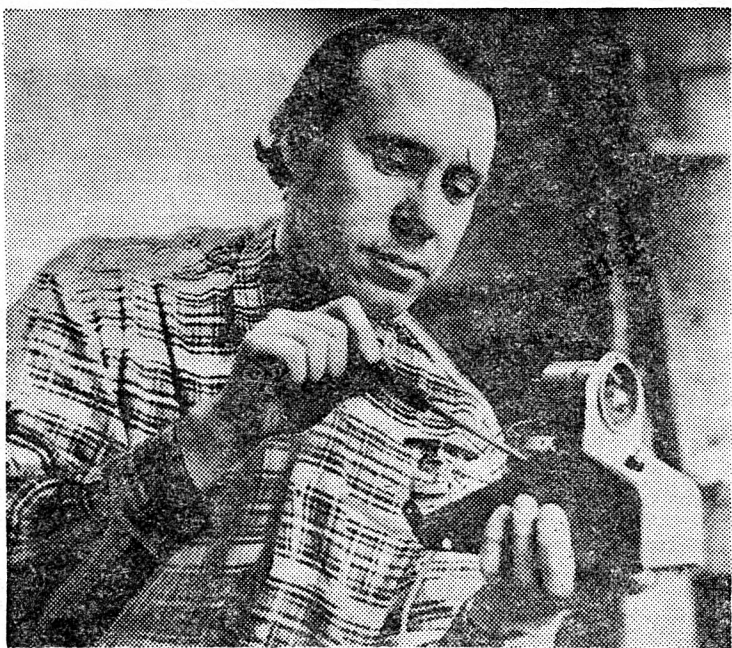
з перевагами соціалізму.

У політичній галузі розвинутий соціалізм характеризується насамперед посиленням керівної, спрямовуючої і організуючої ролі Комуністичної партії, далішою демократизацією радянської політичної системи, ядром якої є КПРС.

Під впливом зростання зрілості соціалістичних суспільних відносин видозмінився робітничий клас. Сьогодні він включає в себе дві третини зайнятого населення країни (у 1936 році — лише одну третину, а в 1918 році — менше однієї десятої). Праця робітників наблизилась до праці інженерно-технічних працівників. Зросла їх відповідна роль в управлінні державою.

Докорінно змінилося обличчя радянського селянства. Його психологія формується тепер на основі комуністичних ідеалів. Справді народною, відданою справі комунізму стала радянська інтелігенція. Підвищилась її роль у суспільному розвитку нашої країни.

Зростає соціальна однорідність радянського суспільства. Ще міцнішим став непорушний союз робітничого класу, колгоспного селянства і народної інтелігенції. Поступово стираються відмінності між основними соціальними гру-

Із значним випередженням виробничого графіка працює один із правофлангових соціалістичного змагання Харківського учбово-виробничого підприємства № 1 слюсар-складальник Віктор Іванович Усов. На трудовому календарі ударника комуністичної праці вже грудень 1978 року.

Фото М. ІОСИПЕНКА.

ВИХОВАЙ СОБІ ЗМІНУ

БЛАГОРОДНА МІСІЯ

В країні широко розвивається і вдосконалюється державна система професійної підготовки молоді, розширюється мережа професійно-технічних училищ, покращується профорієнтація і трудове виховання в школі.

Важливу роль у залученні молоді до праці нині відіграють наставники. Наставництво, народжене творчою ініціативою передових робітників, перетворилось у масовий патріотичний рух і стало важливим методом комуністичного виховання юнаків та дівчат, що вступають в трудову сім'ю.

Активно працюють наставники, члени нашого Товариства м. Львова. Так, на заводі «Львівприлад» серед кращих вихователів молоді — Ю. Ю. Лопвиненко, Я. І. Семочко, Н. І. Мисько, П. Н. Дмитришин, В. Я. Фомичов. Вони — ударники комуністичної праці, переможці соціалістичного змагання.

Ю. Ю. Лопвиненко працює на заводі з 1951 року, очолює бригаду комуністичної праці. За час роботи він виховав багато робітників. Наставник Я. І. Семочко працює на заводі більше 17 років, ударник комуністичної праці, нагороджений знаками переможця соціалістичного змагання, спортсмен. Його учні охоче беруть участь у громадських і спортивних заходах.

На Львівському виробничому об'єднанні «Мікроприлад» є чотирі наставники: Н. А. Савченко, В. І. Вахулович, Г. І. Кицько, Г. Н. Галас. Вони показують враз-

ки високої якості і продуктивної роботи. Учні Н. А. Савченка — Ю. А. Акініна, Р. Р. Балацький швидко оволоділи спеціальністю і борються за звання ударників комуністичної праці. Ім'я Н. А. Савченка занесене на Дошку Пошани об'єднання, йому присвоєно звання «Кращий за професією».

Серед наставників заводу телевізійних вузлів виробничого об'єднання «Електрон» члени нашого Товариства П. І. Нозицький та Г. І. Поліщук. Обидва ветерани праці, переможці соціалістичного змагання.

Ряди наставників поповнюють трудівники локомотивного ремонтного заводу, швейного і ткацько-галантерейного об'єднань. Це — В. В. Курилас, С. Н. Данилов, С. А. Чорноморець, С. М. Сас, С. Т. Бірка, Н. Г. Бреставська, І. Г. Гольберг, І. В. Павляк.

Всі вони — наставники, не лише кадрові робітники, ветерани. Щоб справитись з благородною місією, треба мати крім технічної грамотності і професійної підготовки широкий ідейний і культурний світогляд, задушевний характер, талант вихователя. Неабияке значення має тут любов до виховної діяльності, бажання, коли необхідно, «повозитися» з людиною, поставити її на правильний шлях.

І зі своєю місією наші наставники блискуче справляються.

М. ТРЕТЯКОВА,
голова Львівського міськвідділу УТОГ.

КЛУБ — ВИРОБНИЦТВО

СЕРДЕЧНІ ВІТАННЯ

Того сонячного липневого дня в Котовському районному будинку культури Одеської області було особливо урочисто і святково. На тематичний вечір «Людей не цікавих немає», присвячений вшануванню кращих трудівників міжрайвідділу УТОГ, зібрались не тільки члени Товариства, але і їхні колеги, друзі, просто знайомі. Ніхто не проходив мимо баристої афіші; все, що відбувалось на вечорі, було нове і цікаве для жителів м. Котовська.

Відкриваючи вечір, завідувача відділом культури Котовського міськвиконкому Галина Іванівна Ільченко сказала: «Є люди особливого складу, нелегка і відповідальна їх праця. Немає змоги назвати всіх поіменно — кращих представників сім'ї трудової. Слава вам, гвардійці десятої п'ятирічки!».

Українським короваєм привітали трудівники міжрайвідділу почесних гостей: голову Одеського обласного відділу УТОГ В. І. Семенову і артистів обласного Будинку культури глухих.

Гордістю підприємства називає директор Котовського ремонтного заводу Микола Олександрович Тимчишин слюсаря, члена нашого Товариства Василя Марковича Добрована. Вже 25 років присвятив він улюбленій професії. Оточений турботою, шаною, зрігнений теплом своїх товаришів, він відповідає їм тим же. Його слава

здобута багаторічною наполегливою працею. Четверть століття йде поруч з Василем Марковичем по життєвому шляху його вірний друг і помічник — дружина Марія Максимівна. Вони добре виховали дітей, які за прикладом батьків також обрали робітничу професію, стали відмінниками виробництва.

В цей пам'ятний вечір присутні в залі сердечно вітали ювілярів зі срібним весіллям. Представник партійної організації ремонтного заводу, вручаючи Василю Марковичу іменний годинник, від душі подякував йому за сумлінну працю.

З повною відповідальністю перед колективом, народом живуть кращі люди наших днів. Серед них подружжя Жиборт — трудівники меблевої фабрики. Робітничу професію потімствена для Марії Іванівни і Станіслава Миколайовича. Він родом із далекого Сибіру, але своє щастя і справжнє поклоніння знайшов у Котовську, став тут всіма шановною людиною. Неодноразовий переможець соціалістичного змагання, ударник десятої п'ятирічки. На честь 25-річчя спільного життя, а також на відзнаку багаторічної наполегливої праці подружжю Жиборт також було вручено іменний годинник.

Про Леоніда Гнатовича Співака ніхто не міг говорити в цей ве-

чір спокійно. Це людина, яка щедро дарує всім тепло свого серця. Його благотворний вплив відчувають всі: товариші по роботі (а він сімнадцять років працює на меблевій фабриці), дружина Лідія, діти. Сини і дочка дуже люблять свого батька. Він допомагає зростати справжніми людьми. Не часто можна почути такі слова про батька і чоловіка, які почули ми того вечора від дружини і дітей Л. Г. Співака.

Вручаючи пам'ятні подарунки Леоніду Гнатовичу і переможцю соціалістичного змагання Анатолію Васильовичу Дерешу, представник місцевому профспілку меблевого комбінату сказав добре слово і про працівників Котовського клубу УТОГ, які багато уваги приділяють організації соціалістичного змагання, вихованню членів Товариства.

Сердечно вітали присутні в залі і працівників тваринницького відгодівельного майданчика колгоспу імені Катініна — подружжя Поліну Андріївну та Миколу Пилиповича Склинис. Шляхи їхні зійшлися ще під час навчання в спецшколі-інтернаті. Потім вони разом пішли в колгосп, добились високих показників у праці, вносять вагомий вклад у примноження народного достатку.

На закінчення вечора учасники його подивились художню частину у виконанні артистів Одеського обласного будинку культури.

Л. ЕРШОВА,
інструктор Одеського обвідділу УТОГ.

ПРАВОФЛАНГОВІ П'ЯТИРІЧКИ

ДВАДЦЯТЬ ВІСІМ ТРУДОВИХ ЛІТ

З А ПЛЕЧИМА Віктора Михайловича Бурова вже двадцять вісім трудових літ. Більшу частину життя досвідчений виробничник віддав рідному підприємству і назавжди обраний професії оцинкувальника. Віктор Михайлович не лише сам досконало освоїв цей фах, а й навчив секретам своєї майстерності інших, серед них нині ударника комуністичної праці Євгена Єгоровича Дудика. Тепер у ветерана надійна зміна.

— Такі, як Є. Дудик, — говорить Віктор Михайлович, — не підведуть.

Колишній учень з гідністю несе трудову естафету наставника, береже й збагачує традиції свого колективу.

З Віктором Михайловичем ми зустрілися після трудового дня. Високий, міцної будови, не позбавлений гумору, з привітними іскорками очей, він приязно запросив на розмову, яка, як я і сподівався, вийшла в нас невимушеною і теплою.

Віктор Михайлович не шукав у житті легких шляхів, бо в післявоєнні роки пройшов справжнє випробування на зрілість, подолав чимало труднощів, взяв ціну заробленому хлібові. Ці роки стали

для нього університетом життя і трудового гарту, викували наполегливість і віру в свої сили. І на Кіровоградське УВП прийшов у повному розквіті сил.

За роботою не помітив, як, наче води Ігулу, спливали роки. Десять... двадцять... двадцять п'ять... двадцять вісім весен. Все більше почав замислюватися над прожитим. Чи вірно служив суспільству? Чи не схибив де? Здається, ніколи. А що стосується вибору професії, то в цьому був свій зміст, який полягав ось у чому: якщо на заготовельній і зварювальній дільницях працюють десятки виробничників, то в цинкувальній — одиниці. І незважаючи на це, мусять вчасно і повністю завершити роботу всього колективу: травлення, оцинкову і калібрування металевих кошиків. І оцинкувальники не підводять. Щодня, відливаючи сріблястим блиском, тисячі металевих кошиків очікують на відправку замовникам. Оцинкувальники, так би мовити, своєю роботою підсумовують досягнення колективу всього підприємства.

На прохання розповісти про свою роботу Віктор Михайлович порадив подивитися, як працює Є. Дудик. Він досконало опанував цим фахом, а, отже, можна скласти повне уявлення про роботу оцинкувальника взагалі.

«Гарячий цех» — так на підприємстві називають травильно-оцинкувальну дільницю. І в цьому немає перебільшення, там завжди

хоч одяг викручуй. Тому й залишилися тут найбільш витривалі, про яких кажуть: «знайшли своє місце».

Біля входу до оцинкувальної дільниці зустрівся Є. Дудик. Робітник вийшов на подвір'я розпашілий, піт заливав обличчя, а він, витерши рукою чоло, привітно посміхнувся. Кинувши підсобникам знак подавати кошики, вдихаючи свіжість прохолоди, — завернув у затінок. Та не встигли ми розпочати розмову як, вибачившись, Євген Єгорович поспішив до роботи.

Впевнено і вміло виконував свої операції Є. Дудик, наче й не відчував дихання жаркої печі. В такі хвилини його увага прикута до печі й ванни з водою, де охолоджуються кошики після оцинкування. Ніякої метушні — спокій, зосередженість і чітка організація рухів, а поруч — піраміда сріблястих кошиків...

Закінчивши покриття, відразу ж приступив до калібрування гнізд на гідравлічному пресі. А далі перевірка майстром ВТК якості, і готові вироби, виблискуючи на сонці, як вінець праці всього колективу, зайняли своє місце на подвір'ї підприємства.

Спостерігаючи роботу Є. Дудика, я мимоволі уявляв на його місці Віктора Михайловича, та це мені не вдалося. І ось чому: Віктор Михайлович, як я потім переконався, має свій, лише йому притаманний почерк майстра. Недарма груди ветерана прикрашали орден «Знак Пошани», не раз Віктор Михайлович виходив переможцем соціалістичного змагання.

Ф. САВЕНКО.

памі. Все більше зближуються всі нації і народності нашої країни. Склалась нова історична спільність людей — радянський народ.

З побудовою зрілого соціалізму, з переходом на ідейно-політичні позиції робітничого класу, всіх верств населення і держава наша, що виникла як диктатура пролетаріату, переросла в загальнонародну державу.

Найважливіша особливість нової Конституції СРСР полягає в тому, що вона ґрунтується на принципі спадкоємності щодо попередніх радянських конституцій. Як і в першому Основному Законі країни, вона законодавчо закріплює повновладдя Рад народних депутатів — політичної основи радянського суспільства, забезпечує вирішальну роль народних мас в управлінні всіма державними і суспільними справами.

У ній, як і в першій Конституції, сформульовано кінцеві цілі будівництва комунізму — побудова безкласового суспільства, заснованого на високоефективній сучасній економіці; всебічний розвиток особи.

Джерелом багатства суспільства нова Конституція, як і перша її попередниця, проголошує вільну працю вільної радянської людини, закріплює найважливіший принцип соціалізму: «Хто не працює,

той не їсть».

Головним напрямом дальшого вдосконалення радянської державності оголошується всемірний розвиток і поглиблення соціалістичної демократії. Це положення нашого Основного Закону у сучасному світі є об'єктом запеклих ідейних нападків з боку антикомунізму, його апологетів і ревізіоністських «теоретиків». Вони перевертають саму суть демократії як принципу народовладдя, трактують її як надкласове явище та ін.

Викриваючи апологетів антикомунізму, товариш Л. І. Брежнев відзначив у доповіді про проект нової Конституції СРСР, що у спеціалістів «психологічної війни» одна мета: «перешкодити зростанню впливу соціалізму на умови людей, посіяти будь-якими засобами недовір'я і неприязнь до нього. Звідси шаблонні вигадки, безсумнісний фальсифікації і пряма брехня про Радянський Союз в розрахунок на слабку обізнаність аудиторії, на легковірних читачів, слухачів, глядачів. Звідси і тенденція не стільки інформувати про нову Радянську Конституцію, скільки перевертати її значення, а по можливості і просто замовчати найважливіші її положення».

Предметом особливих ідейних нападків є положення Конституції СРСР про права, свободи і

обов'язки радянських громадян. Та якщо соціалізм забезпечує справжній демократизм для розвитку особи, то капіталізм утверджує культ «лжецінностей», «антицінностей», приватного підприємництва та індивідуалізму, пусті балаки про «рівні можливості для всіх».

І хіба це не фарисейство розгальовувати «про права людини» в Радянському Союзі і одночасно умовчувати про кричущі беззаконня, що панують у США та інших буржуазних державах! Тільки в США, цьому bastionі расизму, 22 мільйони негрів зазнають расової і національної дискримінації, кожний четвертий з них не може знайти собі роботу. 31 процент чорних живе в глибоких злиднях. Середній прибуток негріванської сім'ї трохи більший від половини доходу сім'ї білого американця.

Радянські люди заявляють захисникам імперіалізму, що свобода від національного насильства і поневолення, свобода від безробіття і виразок капіталізму, забезпечені Радянською Конституцією, — це основна гарантія свободи особи.

Нова Конституція продовжує і розвиває великі гуманістичні традиції першої Радянської Конституції 1918 року.

Л. ГОНЧАРУК.

Багато ударників комуністичної праці на Вінницькому учбово-виробничому підприємстві. Серед них — комсомолец Олександр Хуторянський. Він не тільки систематично перевищує виробничі завдання, але й знаходить час для активної участі у художній самодіяльності Будинку культури, приносить своїм колегам естетичне задоволення.

На знімку: О. Хуторянський.

Фото П. МІНЬКА.

Загальновідомо, що керівною і спрямовуючою силою нашого соціалістичного суспільства є Комуністична партія Радянського Союзу, роль якої в умовах розвинутого соціалістичного суспільства набагато зростає. А звідси випливає, що одним з основних завдань нашої преси, а отже і її громадських кореспондентів є всебічне і глибоке висвітлення партійного життя, показ багатогранної діяльності партійних організацій у здійсненні величезних і складних накреслень партії, що знайшли своє відображення у рішеннях XXV з'їзду КПРС.

Партійне життя... Таку рубрику часто можна зустріти на сторінках газети і кожна редакція прагне вести її якнайкраще. Широке коло питань входить у це поняття, і перш, ніж приступити до вибору їх, слід добре усвідомити специфіку рубрики. Добрим порадиником у цій справі виявиться Статут партії. Положення основного партійного закону допоможуть у виборі тем з питань партійного життя. Зіставлення цих положень з життям первинних партійних організацій і діяльністю комуністів дозволить визначити, що має бути покладено в основу нашого виступу. А звідси виявиться і жанр матеріалу.

Насамперед, перо громадського кореспондента покликане із знання справи розповідати про авангардну роль комуністів на підприємстві або в установі. Комуніст завжди попереду, він в усьому показує приклад, на нього рівняються. Ось і покажіть у своїй кореспонденції, в чому це проявляється на конкретних прикладах і фактах. При цьому уникайте штампованих речень і декламацій

з боку героя, закликів і красивих зворотів. Очевидно, у кореспонденції мова йтиме про ставлення до людей, про масово-політичну роботу, про виконання комуністом партійних доручень і статутних положень. Звичайно, треба сказати і про виробничі успіхи, але вони логічно випливають з усього змісту викладеного, а не тяжитимуть над ним. Адже пишемо не про господарські справи, а партійні.

Щоправда, найістотнішим недоліком більшості кореспонденцій є те, що автори збиваються на господарські справи. Навіть тоді, коли пишуть про партійні збори, забувають, що вони є школою комуністичного виховання, що саме тут повинні виявляти себе найкращі якості члена партії — принципівості, критики і самокритики, здатність тверезо оцінювати стан справ, дисциплінованість, тощо. Якщо ж збори пройшли не на належному рівні, усе звелось до господарських справ, не було ніякої критики і самокритики, та й активність комуністів не проявила себе достатньо, тоді треба писати звіт критичного характеру і розібратися, чому так трапляється у даній партійній організації. При цьому, дуже важливо надати слово самим комуністам. У такому випадку організовують лист члена партії і супроводжують його власним коментарем, що адресовано керівництву партійної організації для вжиття заходів. Але й у звіті можна і слід скористатися з виступів комуністів на зборах, навести їхні висловлювання.

Писати про авангардну роль комуністів не означає, що слід обминати гострі питання, пов'язані з недоліками у роботі партійної

організації та її керівництва або ж окремих комуністів. Не секрет, що є й такі члени партії, які не виконують статутних вимог, порушують трудову і партійну дисципліну, не показують приклад іншим у побуті і в сім'ї, затискують критику. Громадський кореспондент, керуючись постановою ЦК КПРС «Про стан критики і самокритики у Тамбовській обласній партійній організації», повинен своїм словом допомогти усувати недоліки, глибше викривати їх, аналізувати причини виникнення, добиватись, щоб критичні матеріали відзначалися збалансованістю, знанням справи, принциповістю висновків.

Важливими аспектами партійного життя є такі питання, як стиль і методи роботи партійного бюро або комітету, виконання партійних доручень комуністами, зв'язок з масами, участь у масово-політичній роботі, тощо. Надзвичайно важливо показувати, чим живе партійна організація, що нового у її роботі, якими засобами вона впливає на колектив, як виховує почуття відповідальності за доручену справу. Саме на це націлюють нас рішення грудневого (1977 р.) Пленуму ЦК КПРС.

Матеріали на теми партійного життя потребують особливої старанності, обізнаності, відповідальності за викладене. Не зайвим буде перед тим, як приступити до написання, порадитись з керівними партійними працівниками, заглянути у Статут партії, звернутись з останніми партійними рішеннями, як центральних, так і місцевих органів. Тоді й буде гарантовано успіх.

Г. ВАРТАНОВ.

КОЛОНКА ДЛЯ ДОПИТЛИВИХ

ЗАПРОШЕННЯ ДО ЧАЮ

Перші згадки про чай датуються 2700 роком до нашої ери. До Європи ця дивна рослина потрапила в XVII столітті. Тоді ж чай став відомий і в Росії, щоправда, завдяки випадкові. У 1638 році в Монголії побувало російське посольство. Монгольські хани частували гостей усілякими наїтками та поїли чаєм. Проте цей напій бояри не вподобали і піли з огидою. Коли посланці повернулися з далекої подорожі, то крім різних дарунків привезли і чай. Так він потрапив до Москви. Тут його спочатку цінували як ліки, але поступово він став широкоживим напоєм.

Два століття після першої появи в Росії чай був виключно привозним. Згодом його починають культивувати на Кавказі. Тепер плантації цієї цінної культури розкинулись і в Краснодарському краї, і в передгірських районах Кубані. Вчені докладають багато зусиль, щоб акліматизувати чай, одержати

ти сорти, стійкі до умов, скажімо, Закарпаття.

Чим же чай заслужив таку популярність? З давніх давен народи Сходу вживали його не тільки як напій, що вгамовує спрагу, додає бадьорості, але і як лікувальний засіб. Справді, чай містить теїн, кофеїн, теофілін, азотисті та ряд інших важливих для людського організму речовин. Є в ньому ферменти, пектинові і мінеральні речовини, мікро- і макроелементи і навіть золото. Нещодавно виявлено, що в кожному грамі чаю міститься від 800 до 500 біологічних одиниць вітаміну К. А в зеленому чаї є, крім того, ще й вітамін С.

Дуже важливі й фізіологічні властивості чаю. Давно відомо, наприклад, що цей напій добре діє на нервову систему, кровоносні судини, травлення, полегшує роботу серця, підвищує життєву енергію людини. Він стимулює загальний обмін речовин в організмі, відіграє профілактичну роль.

Але для того, щоб цей напій дав нам найбільшу користь, його потрібно правильно готувати і вживати. Не рекомендується подавати до столу чай із вчорашньою заваркою. Вона втрачає всі свої цілісні властивості і набуває навіть шкідливих. Чай дуже чутливий до вологи і сторонніх запахів. Тому зберігати його потрібно у щільно закритому посуді.

Перш, ніж готувати смачний напій, слід ополоснути чайничок крутим окропом, покласти в нього сухий чай, лише на третину влити гарячої води. Через кілька хвилин налити окропом доверху. Сухой заварки треба класти з розрахунку одна чайна ложка на три склянки готового напою. Не слід кип'ятити заварку. У перевареному чаї збільшується кількість шкідливих алколоїдів, які негативно діють на мозок, ослаблюють пам'ять, прискорюють розвиток атеросклерозу.

...Випийте свою склянку чаю. Адже він, як сказано в одному стародавньому тракті, «поширює дух, пом'якшує серце, пробуджує думку, не дає змоги оселитися лінощам, полегшує і оживляє тіло».

С. ПРИХОДЬКО,
кандидат біологічних наук.

Спасибі за добрі серця

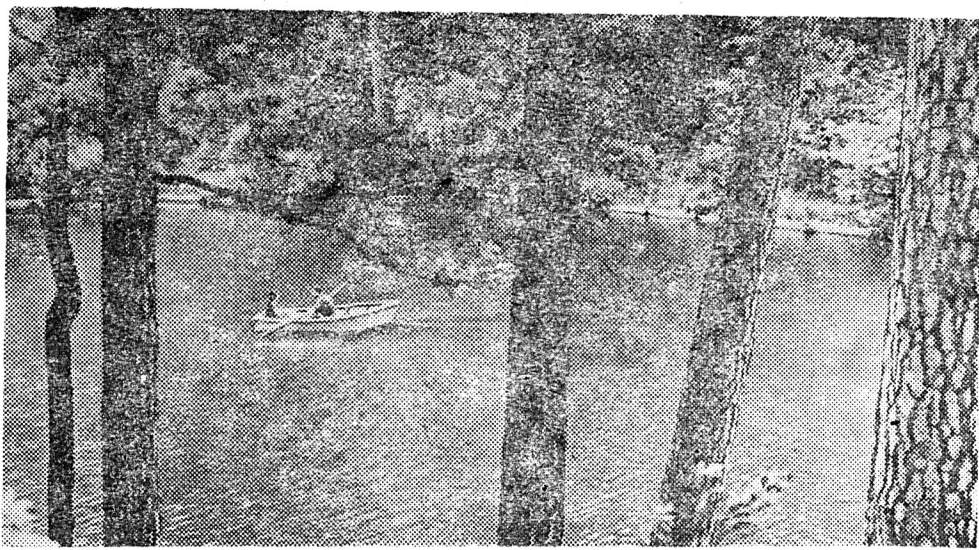
В кінці липня члени УТОГ міста Павлограда зустрілися з поетесою Ганною Світличною. Вони поздоровили її з високою відзнакою — присудженням їй комсомольської премії імені Миколи Островського. Ганна Павлівна розповіла відвідувачам про свою творчість.

Поетеса Г. П. Світлична — інвалід першої групи, багато років прикута до ліжка. Але вона мужньо бореться із своїм недугом, плідно працюючи на ниві поетичного слова.

Учасники художньої самодіяльності порадували поетесу цікавим і змістовним концертом, вручили їй квіти, побажали здоров'я і дальших творчих успіхів.

Ганна Павлівна сердечно подякувала своїм землякам за їх увагу і чуйність. На згадку про цю зустріч вона подарувала їм збірку своїх поезій «Сьогодні і завтра», приписавши автограф: «Спасибі за Ваші добрі серця і таланти».

Ок. СУСОРОВА,

директор Будинку культури УТОГ.
Дніпропетровська обл.

м. Київ, у Голосіївському парку.

Футбол

ЗМІНА ЧЕМПІОНА

Дощем і нестійкою погодою зустріло індустріальне Запоріжжя учасників змагань першості УРСР з футболу серед глухих спортсменів 1978 року. На відміну від попереднього чемпіонату, в цьогорічних змаганнях взяло участь вісім кращих команд з таких міст: Одеси, Харкова, Львова, Києва, Ужгорода, Запоріжжя, Ворошиловграда та Черкас. За результатами першості 1977 року всі команди було розбито на дві підгрупи, хоч на початку року думалося грати за круговою системою.

Першими змагання відкрили чемпіони 1977 року — одесити, що зустрілися з футболістами столиці України. Гра проходила під зливом. Кияни краще підготувалися до гри і зуміли взяти реванш за торішню поразку (1:6), яка коштувала їм прийомі другого місяця. Рахунок нинішньої гри — 8:1. Відзначилися С. Мишалов, який забив чотири голи, а також В. Костенко і М. Макуха. Вони провели по два м'ячі. Цікавою була гра львівських футболістів із запоріжцями, що закінчилася нічиєю 1:1. Харків'яни перемогли ворошиловградців 3:0, а закарпатські спортсмени — черкашан з рахунком 2:0, але їм пізніше було зараховано поразку тому, що в одного гравця не було з собою паспорта.

Другий день змагань відкрили львів'яни, які з рахунком 3:1 перемогли ворошиловградців, а кияни виграли у закарпатців з рахунком 2:0. Сенсаційно закінчилася гра торішніх чемпіонів — одеситів з новачком вищої ліги — черкаськими футболістами. Перемогли новачки з рахунком 5:3. Матч Львів — Ворошиловград закінчився 3:1. Центральною зустріччю була гра господарів змагань з харківськими спортсменами. Бойова нічия 1:1.

Третій день мав визначити двох учасників фінальних ігор, бо кияни і черкашани достроково стали учасниками фіналу. Зустріч виграли кияни 3:1. Одесити перемогли закарпатців з рахунком 5:0. Харків'яни зіграли нічию 1:1 з львів'янами. Обидві команди набрали по чотири очка і тепер доля кожної залежала від гри Запоріжжя — Ворошиловград. Але сподівання на те, що ворошиловградці проявлять спортивну злість, волю до перемоги і дадуть запоріжцям бій, не справдилися. З великим рахунком 7:0 перемогли господарі чемпіонату. Ця перемога вивела їх на перше місце, другими стали харків'яни, а львів'яни, не програвши жодного матчу, з чотирьма очками залишилися позбавленими права боротися за чемпіонське звання. Тут проявилася недосконалість системи розіграшу першості.

За положенням кияни зустрілися з харків'янами. Гра була цікавою, напруженою. Харків'яни повели в рахунку 1:0, 2:0 — голи забив О. Медведєв. Киянин В. Костенко дальнім ударом відквитав один гол, але чергова помилка воротаря киян М. Прокопенка кош-

тувала їм третього гола. І це за шість хвилин до кінця зустрічі. Кияни кидаються в атаку. Ю. Нікішов з штрафного удару сквитав ще один гол. Іде остання хвилина, до кінця гри залишаються лічені секунди. І тут здійснив прорив досвідчений С. Мишалов. Харків'яни зупиняють його недозволеним прийомом. 11-метровий. До м'яча підходить В. Костенко. Його удар був влучним. Нічия 3:3. Довелось командам знову вийти через п'ять хвилин на додаткові два тайми по 15 хвилин, щоб виявити переможця. В одній з атак кияни зіграли в своєму штрафному майданчику рукою. 11-метровий. Б'є С. Коробочка. Промач. 30 хвилин додаткового часу знову не дали переваги жодній з команд. Призначається серія одинадцятиметрових. Перший же удар харків'ян парирвав воротар. Удар киянина В. Костенка досяг цілі. Далі команди обмінялися голами. Четвертим від киян бив М. Кіраш. Удар і харків'яни радісно кинулися до свого воротаря. М'яч відбито. З п'яти ударів команди забивали по чотири м'ячі. Нічия 4:4.

Командам надається право провести ще по одному пенальті. Б'є В. Ришков — воротар парире, а удар М. Макухи приносить перемогі киянам, які стали фіналістами. Запоріжці з рахунком 7:0 перемогли черкашан і також вийшли в фінал. У боротьбі за третє місце харків'яни перемогли черкашан.

Цікавою була гра за перше місце. Кияни одразу ж повели в рахунку — гол забив М. Макуха. Він же подвоїв рахунок. На початку другого тайму прохід С. Мишалова закінчився третім голом у ворота запоріжців. Рахунок став 3:0. Тут же С. Костенко забиває четвертий гол. Але суддя не зараховує його, мотивуючи положенням поза грою. Запоріжці виглядають свіжішими. З 11-метрового удару їм удається сквитати один гол. Вони продовжують атакувати ворота киян, відчувши невпевнену гру їх воротаря і втому футболістів. Дві помилки М. Прокопенка і рахунок став 3:3. Знову даються додаткові 30 хвилин, але ясно, що переможуть господарі. Провести два дні на футбольному полі три матчі по 150 хвилин — це занадто багато.

Запоріжці забивають, знову не без допомоги воротаря, четвертий гол і стають чемпіонами. Кияни вітають їх із здобуттям чемпіонського звання. Поздоровлення приймав їх тренер В. Сахно.

Третіми стали харків'яни, четвертими — черкашани, на п'ятому місці одесити, на шостому — львівські спортсмени, на сьомому закарпатці і восьмє місце зайняли ворошиловградці, які залишають вищу групу. Їх місце займуть чернівецькі футболісти.

Визначено кращих гравців першості. Серед них воротар М. Гнатшин зі Львова, захисник А. Корж з Харкова, півзахисник В. Костенко з Києва, нападаючий В. Дука із Запоріжжя.

Деякі з слів хотілося б сказати про систему змагань. Вона себе не виправдала, це підтвердили ігри — команди були в нерівних умовах. Така система змагань викликала зайвий ажіотаж, нервування, призводила до травм, не сприяла добрій підготовці членів збірної УРСР до першості країни, що було головною метою змагань.

Гадаю, що в інтересах українського футболу слід повернутися до кругової системи, яка виключає різні випадковості. За це висловились суддівська колегія. Першість УРСР з футболу проходить один раз на рік і вона повинна стати святом для глухих спортсменів.

За результатами змагань відібрали кращих гравців до складу збірної УРСР, яка продовжить підготовку до першості СРСР, що відбудеться з 17 по 25 серпня в м. Куйбишеві.

В. КУЛІБАБЕНКО.

Редактор П. БУЛАТОВ.